

Sygn. akt II CSK 318/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa J. M.

przeciwko Gminie Konstantynów Łódzki

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 grudnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 30 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACz 1972/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się tylko na oczywistą zasadność skargi. W jego ocenie świadczy o niej uznanie kwestii za *res iudicata*, gdy tymczasem w stosunku między powodem i pozwanym po zakończeniu poprzedniego postępowania sądowego miało miejsce ważne zdarzenie - zawarcie umowy sprzedaży. Od tej chwili świadczenie stało się wymagalne, ostatecznie ustalona została jego wysokość, zatem można domagać się odsetek za czas wcześniejszy. Zarzut ten nie świadczy o oczywistej zasadności skargi - jest tylko polemiką z rozstrzygnięciem Sądu II instancji. Tymczasem rzeczywiście kwestia odsetek już była prawomocnie między stronami oceniona. Co więcej, skarżący w poprzednim postępowaniu wniósł skargę kasacyjną, gdzie w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania podnosił między innymi to, że w sytuacji, gdy obowiązek wykupu nieruchomości przez gminę wynika z przepisów prawa odsetki ustawowe mają się należeć od moment zgłoszenia roszczenia o dokonanie wykupu, a nie zawarcia umowy - skarga nie została jednak przyjęta do rozpoznania. Jest jasne, że poprzednie postępowania było tożsame podmiotowo i przedmiotowo - toczyło się między tymi samymi podmiotami i o to samo - powód dochodził zapłaty odsetek ustawowych za lata 2006-2013, zatem kwestia została już prawomocnie osądzona.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.